

Μια φορά κι ένα καιρό...
σ' ένα ορεινό χωριό

Ζούσε ένα αγόρι ντροπαλό...

Κρυβόταν στα βράχια...

Όργωνε τη γη...

Κυλιόταν στα λουλούδια...

Βοηθούσε τη γιαγιά...

Έπαιζε
με τα χρώματα...

Μύριζε τα λουλούδια...

Μάζευε καρπούς...

Θέριζε και αλώνιζε...

Για το ψωμί...

Σκάλιζε στην πέτρα
το όνομα του ...

Τα όνειρα του...

Όταν τα άνθη...

Τη στιγμή που έλεγε αντίο...

μαράθηκαν...

Άπλωσε το χέρι
και πήρε
μια πέτρα μικρή...

Για το μπαούλο των αναμνήσεων...

...πήγε σε τόπους
μακρινούς

Χιονισμένους...

φωτεινούς...

...δούλεψε στην πόλη

με πλημμύρες...

ήλιους και καρπούς...

παιχνιδιάρικους...

...έζησε

σε σίτια πλούσια...

και φτωχικά...

...κάποτε η οικογένεια μεγάλωσε

και το δισέγγονο...

Άνδρας πα...

Βρήκε στο μπουύλο
ένα σημείωμα...

Ήταν η ώρα της επιστροφής...

